

3] Nera toksas laimies, kuri galėtų išlaikyti
be kovos ir kovėjų. Todėl veltui būtų sup-
nuota apie tokias laimies pamešimas ant žemės,
kad visi jos perkalašimais būtų užpildyti.
Gyvenimo Tieslas yra darbuoto t. g. steigtis.
(Göte)

Įtikinij gyvenimas daug tuo nesiskiria nuo
sapno, kurį sapnuojam perol gyvenom.
Bet kodėl tad žmonis taip prisitarsa prie
sio sapno jeigu tikrųjų tai yra
mrekas? Todėl, kad jame yra dalis daktis-
jo pasaulio auro (Arthur Schopenhauer)

Sp. Niesė leda visas viltis į atities žmogų.
Jo mintimis atities žmogus turi būti taras
žmogaus širdis prasme kartai iš kartos
tylaut. Niesė kviunys, kaip kalbėjo Lavastros
lyra jo paties minčių išvėsimas. Veltomis
užrašius yra jo nuvertė keliai į voves-
nes atities veikimę. Pats Lavastros yra
16 metų gyvenus kalnuose atsitiktis gy-
vavimo. Bet oie jo sveika paripildas ilgesio
aitė prie žmonių dangis jėgas gero, - jėg ma-
kyti! Spleides kalnus jis raude atiesne į
arstę kurame raude žmonių minis žūmū
eig į cirkimū, šorantę aut pakabintū vives.
Pradoda minis muryt, bet minis jo žodisim

gra kurecia. Ji geriau žiūri į šoronus
aut višes, žemius. Ji ir višes šorone
aut višes žemius gra joms aut
mesnis. Bet šyksta nelaimi. Šorante aut
višes žemius krute ir užsimuša.

~~Larvel~~ Minia išvysto ir palieka ji
negyva. Lomatuštra poritma negyva, lauo,
už ir išvysto ji į kalnus paliekoje.
Vėliau vel eina žmonių mūryti, bet
osur ji jį neranda žmonių kurte
jo kleusyti. Dirdžiausiose mūryse
kur susirūgo tuos žmonių jį aucau-
da žmogaus. (L. Nreš)

^{skelbendoras}
Jaunas mūsų aristokratas Valstogauja per savo
giminaites, kur susigūsto ne gėdai aucausis,
Laromis akimis katruos Harlovo kuri šokinant
grois ir šokinant mero meturi. Bet austras
lapsvaigintas Skelbendoras ir tai n jį atoma.
Po to šokinioja palikdamas jai 100 Rublių.
Pradūje katruos galvoja jį sugūstaut, bet
viliuau šokinioja, kad veltui laurie. Je jį
meino tuo kelio kurio aucaus 1000 - eia
toniais atvejais - iki gatvės moteries vardo.

Gyvenimo melauoyte ir mūryta ji stovi prieš
fermę kur sėdi ir Skelbendoras kaip garbūngas tei-
rijas. Įstatymai ir žmouis stov už jį nubandime,
bet Skelbendoras mūryta jį janciu, kad jį mūryka-
mo pūryta gra jį pats, janciu atgimsta vėryti
ir jį jį vėryta.

(L. L. Tolstojans „Pisikailimas“)

(4)

Po tyļauris pp Teigas vaskšējo patly-
des ķelejīs. Nētinātā jē ušpavola pleivasis
tigras. Leškodamas nērgelbejimo jās puola
j pasitarkuši sūt sauz sūlinis, bet sū-
linis duque taip pat pastebi koškokio
ēvēcio ištērtas zīānes tykonēas jē prany-
ti. Nūstveres pūc sūlinis auganoto medelē
krūmo. jās laiki, bērdamas zēkrēto j dug-
uz kur taip pat laukie mētiš. Drebē-
mas jās pamato, kad pristatūg divi ja-
lēs gēvūie tē krūmē uš kurio jās laktē-
si. Dar arimūka grāndimo ir jās bus
mēss. Tē paucis mēnūtē jās pastabējēs
sūt krūmo uš kurio laktēsi, lēpē medas
lašus laico jās dalīvai vēmērdamas
gēsiontē parojē. Taip ir ar uandojon-
mo arimūkamo dērdugamē, ēinodamas,
kad odu mono notē ir pastatūg galas
gro - nebūtis. (L. L. Pēlstojaus „Vēstis par dērdugamē”)

Kalėdas.

1. ....
 Šių brolių ir visų tikrųjų Altorėte ne mažiau nei vakar mūsų elgesį.
 kai gyvenimas yra visipalytintas žmogus ir ugdymas mes irgi esame priversti
 laukti dodelio atsargumui pagrįsto net artėsimui.

Ši gerai pasimenom laukis kai laisvi ir draugumagai išsivadom
 Harbinus brūkšius gimimui dreg. Taciau gyvenimo ryšys smarkiai pasikeitė
 brūkšiu gimis modelis praxartelij, išvaduoti vil uždėti vėtes nei mūsų
 trobose nei praxartėja. Pavargęs mūsų žmūrus tūnus staugiasi jo var-
 da, šrauti ir n mūsų brūkšius. Dodelis jo ramybės pavatėlas apnuošė
 šis patalpa mūsų? Argi jū taro grūt nuo jo antolat? Ne!
 Žinau gerai, kad rašo širdys jū išvaduoti jo išvaduoti, betgi to
 vėtas šrauti nugalit, bijodami šrauris kaurnių. Likap jū
 ir nugalit. Taciau dar yra didelis šrauris likavim kurio udoja
 ket kokius kaurnių, ai mirties kouoje dēt laisvis rašo tautės
 ir tikijimo i didijis pasaulio turėjz Dievū. Todēt nes atšpra-
 sydami utis turinukūis, i nustatijz programū žadame mesti
 trupintz tas programos kuri galima buvo vėti, prieš kelētz metz
 kai vėtoms buvo galima išaugtis ir linasimtis.

Rusijos. Sv. J. ir Gal?

Šiame sūmus šrauti gauditi jū išvaduoti. Prieš tr jū vėtiam
 gredēt apie šrauris būris nors lūty ir gudraimas, ket visgi yra
 žmogus ir mirtis kaip visi mirtinūroj. Prieš pasaulio šrauris, jū
 yra mirtis. Taciau, kad ir šrauris vėtiamūmas mūsų
 gerai žinomas. O jo gerai išvaduoti pasiekmes mātome! Kraujas
 ašaras, kaucius, dodeliai. Tai greot, kurras atūm dregis iš-
 duotojas ir jo šrauris talpinūka.

Koks yra didelis šrauris tarp buvimo prieš kelētz
 metz rašojo blogimū kai vėtoms šrauris vėtes ir dabarti-
 nū gerimū kai dregiamū gyvenitojz dailis kaucius kalji-
 muok, šrauris, vėgsta mirtinūroj be pastojz ket duomes,
 vėtoms gal gerai žinomas.

Šrauris vėtas šrauris, Taciau daug laukis, kurio mūsų
 šrauris. Tad budainūrimū vėtas ket dailis. Nelūkosios vėtes,
 nelūkosios ir mūsų dailis.

1. Ne dēt to dainūjomū.
2. Ušausan Lietūjz.
3. Šrauris raubi.
4. Plaucia šrauris per mielijz.

savo tove, moting, breli. It n' moty je stoujani to
ku padaryti, pirmiau draudami tikimam, tinges muty ir
savo simus maty. It ugaltum sauti, kad jms to darbas
vrai nusieta. Jie pakaukama turime savo tauticiai, kume
ne patirgime smonie duple, i brolio uigara, ir tuo kuria
dardugmi. Linduo, ota rorskiup ket usqi jis yra. Deltuo
partiaus vand uotermu kad kajo mexas nepraiua
ke atlyginus taip upras ir to judas rigomus, darbas
Gal lit uomes tade gali uelobot, bet cu pasaryti to
detai Herai nispaldyo. Nogatokite gerb. kad at itai kaskid
mas gerdiu uosto. Partiaiai tustena tie taurkos pyuauim-
mo, kuroje kronenas doras suogus gality romrai jautis
uotirint uer jo tautis, uer uotaius padetis. ir uotenas
nispaldyo rigomas galyt basmy skirth uer pastiry smoni,
bet tertiugas uotomomis nuomomis.

Das brava dalyka, kurj uoria grimitu tai uotomom
uotario id kelsavimas, kety tai yra kultrikas melas manau
viti suprantame ir elgiau apstot. tie ju uer uotalo.
Kroneno luterio kuro uotari dardugmi paralyje ab-
turde- tomumy ir taurau rapi dardugmi ateto, patirg
yra uelabimoti uotri jau dalar galimas uotaty, kad uelab
apstote ke etauris grimitu, bet spaudimo. Uerunges tau-
triau, nuomoni, ugali poverki, bet koks gerdimimas, nes
prie jis yra kelpo. Tik i tokius rinkimus mas galime
ento kur dalyvau uiti valstybe plicion, uiti nuomoni
kur n'inkitiji atstawai taruau tie savo o ne uotines
valstybes interesams. Bolseuikai ju uolat sankie i
kuriuokimus uagrinet. kalsarimo istatyuo. Drgi tai ne
juokinga i istatyuo apgauli yra paraukama aisti ir
uotagimius.

But janday elyai jms uotegim savo uotegim.
Po keliu minuoi, jai jautis uotri, o moty, uotigius kels
jms uerius del sodiry klauzingu. Bot del to uotimiuote
Jol jau pagal jy uotatitio kalte tai tie mes, bet mes
badoruonius sarkis uototatit is jaucionis tauris pilug, ta
ce uotit per sauos tauticiai. O kemp jai omis uotatit
gerai stouue, tie jau uelabjow uer kuro laro je ta
mutomis appraote, o ke to tai poreiuas ne uuo jai balis.

Jūs mēlētē mēstelinore daug dūonūs mēdū brālū
kurtūos spraudē, sparde ir mēchū dūonūos vardo netūz
isgāmes. Ar jre tūd ko nors ponere? Ogi mēnē! Eparchy-
domi hūjānūmūo laonūo je tūe pārosē sūo kēpīgū-
mū, pūnē gēlūnū dūdūyūnū vāhū, kurū nū jūn dūr nemīcē,
kēt tēhēkūgūjū tūstānūctūnūosē jūnūyū, jētūvūnū, kūtūnūnū,

Mēy vānūnūo dūyū vāhū, kēt tūd dūr ir mēnū tūy
pāolēt sūo gēlūnū nū tūnūo kārūyū, tē tātū, pūnūyū, mēy
mūrsūnūo kārū ir mēyū, brētūnū vāhūnū ir vānūo jētūkū-
nū, kēt dūdūyūnū vāhū hēnū gūyū ir vēnūgūllūnūo.

Šantūcūnū! Tūe tūo lūnūnūmū pūnūmūnū, kēt kārūjū
nū nū vūnū dū rāvū, kēt ir dū jūnū, kārūnū, kēt gērovē.

Eodē jūnū, pārosē jūnū mēnū pādēt, arū hēt nē-
kētū. Mēkūnūyūcūnū dūcūnū, būdēlū, jētūbūnūjūnū, dūdyt
brētūnū. Lūnūnū vānūo arūjū dūdēlūnū nūhūnūo. Mē-
nūnū jūnū nūlūnūyūnū dūpūnūyū amūyū, pūnūjū. Pūnūnū-
nūnū ir tētū gūnūnū jūnūjū dūnūnū. Šād tūe

par mātūnūo kārūjū (arūjū, al arūnūo vānūjū)

(Dū dūo pālost. Ir kārūnū vūnūnū)

1888 Šūnys. Žilvinas. Žilvinas
1888 m. 11 m.

Ne dėl to daraujame, kad žinoms giedoti
Jūs imtųs žiedų, kad mirtis blaivėtis

Pigu tie daraujame, kurie raitelėms
Jūs mes, pada, nuojoms, laisvėm varpoms

Šios mirties mūsų tikėsim paslyti
Bet nūtraukim dainą, ir kol valgyt noris.

Gal ir lovis savo paveldyjom būda
Tada mūsų dainų, kai ir labai linknuos

Tie kai paveldyjom po tėvų, ^{mirtis} ~~tačiau~~
Sidi, nuojoms, ^{muo, mirtis, mirtis, tau} ~~tačiau~~

Ne imtųs tylus, porė žilvytis ryms
Bet sena, mirties, troškus skaučiams tylu.

Jūs vartojat, rėdą, žolėms, vėdą
Kad šilto, porėms, net ir j, ^{porėms} ~~tačiau~~

Mėly, jos vėdels, ir tėvyne žuvė
O ir jos kareivis, tie degenis, kūras

~~Tie tie upainėdai, ir grandines būdi~~
Tie tie kanciu, mūsų, mirties, mirties

O ty bėrimė, apie žvargus, resinę.

Jūs vargų, negaline, daina ir padainuot
Mes jau skauda, širdi, morisi, raudėtis

Kanciu, mirties, rėdą, gal vėdels, dainuot
Šios, blaivėms, rėdą, ~~tačiau~~ ^{tačiau}

Nelūstai, taute, tie vargai, greit, laisvi

ansta, laisvis, rėdą, po, bėrimis, vėdels

Nepalauki, porė, pėdais, tirtis, mūsų, valin
Por, anas, dūlėms, mūsų, Pėdais, kelus

Gāvēnuis dienu.

Ārī karo mēnu jāv spārejo ir dreus
pārdaņi rēģesni, bet pavārāns dar' uetirodo.
Sāltu karp' tyruo zymāsi sustiprjo, o uorties
metu pānuat' dar' uort' lygjo, dienui ir
nelat'zā, isēti ī trīstoves nei duovos pa
sīmedziat'. O dronus gra' mon, gypren'ne
pāgrindas, Todēl ir zīvalgomeis isēji ī būn-
ketro kāda, gi pāp'is sīelnus p'etā, vējel
kāda atp'is pavārari. O dreus rēģos ir
nykios dēl to, kad jāv lēd'zame be dar-
to, unslotoms gūv'kēis uetorsmo p'avo p'is
apstovēti. Kārdēns, mūs kālame mald'z
sīvāgali kuris tix v'enui mūs
pādēt' gāli. Tā jō pagālbos lantūm
ir tix jō p'arītikim.

1

Gyventum Tieslo problema XIX simtmės literatūras šviesojė.

Sunku pasakyti, kiek plačią vietą tiekėms žmogaus gyvenime užima mintys dėl gyventum Tieslo.

Yra momentų, kad žmogus jau kaip nereikalingas žemai nuo savęs į šalį. Bet yra taip pat momentų, kad jau nepaisomas užgula žmogų, kaip kad jom vis darminau tena klausė: kodėl aš esu pasaraky, kodėl aš gyvenu? Poniais atvejais klausimas dėl gyventum Tieslo Tieslo, darosi rimčiausias ir visų klausimų, prieš jį nubyla ir daran keletisimiai visi kiti klausimai.

Kiek kintų formų šis klausimas gali imti mes labai visiškai galim matyti ir šitose jo rūšyse, pasytoje ir moralistinėje šitose gyventum.

Jis yra dulaukes 50 metų amžių ir šlovai pasy-
toje garbis aukštisimoje. Materialiniu uipėsai jis nepajista. Jis yra pastatęs, kaip paciom atrodė, laiminguose šitose gyventum. Aplinkybis jam ledočia keičiant po visierinio ir susiparintė su vakarų Europos kultūra. Joutas žinias jis stengiasi su naujdot rūm Tausis gerbimo klīmui. Loduin vakaut, daugelii jis gali atrodytė panydėtina.

Ju tuomet kaip tik nuo laikų jam is pra-
dėjus, utai, bet vis darminau, pradeda užgult
klausimas: „Lonia jege, km isam? Ju po to?“

Pati Tieslojis savo autobiografijoje atsimintina-
x „Pripažinimai“ dėl to isitarna šitai:

Šie klausimai atrodė toki locili, oentis,
tėnog vaikisli

Bat kai tu, ar jus paliecia ir noriu i jus
atsakyti, tuojau pristatymu, pirmiausia, kad ju
niese vaikicia ir kvate klausimai, bet nor-
brausi gyvenimo klausimai ir anto, tai kad
ar negalia raste jims atsakymu, nors galve
ju tu irgai tiek tu noriu, pirmas atsi-
davimo suraus augimimui, man reikia
zinoti, kodėl ar? Darysiau. Patal ar, uodina
kodėl, ar negalia meko daryt, negalia gyvent

Dalyjant apie iki, kurame tuo laiku ar
nusiidabudavau, man istart joje i galve klau-
simas: „Na gerai, Somoros gubernija, tau bus
6000 deimtoniu žemis, 300 arkliu - bet ~~ar~~
~~po to?~~ Ir ar pibna, sumista, uatimoda-
mas, apie to Toliau galvoti. Taip pat galvo-
dama: „apie tai, kad uaugimsiu vaiku, ar
kartu sau sariau: „Del ko?“ Ar taip pat
profandumas apie tai, kad tauta gales pasiat
aukstemi geriboj, ar kartu sau sariau: „Bet
kokia tas man dalis?“ Ar vel galvodames epe
partę, kurig man suteis anono tartai, ar patę
sau sariau: „Na gerai, tu busi garbingemis
uė bogoli, Pusting, silkspyg, moljeri, uė vėnis
pasaulio reitojis - ir kas tada?... Ir ar nega-
lejan atsakyti mē meko. Klausimai nelaukia.
I juos sima atsakyt tuojau: je neatsakys,
negalēn gyvent. Beto atsakyma nebūvo.

Bat mēnu, mes matem, kad hontę formę gali imti
klasimas, del gyvenimo tūsto ir kix neatlaidan
is gali konvint žmogaus protę.

2) Todėl nebūna be reikalo susipažinti su Tuo laiko
mūstyto 88 to simfonijos pirmąją 89 simfonijos gra
absakys 89 klausimą.

XIII Tuo simfonijos gra „apsiretino“ ir didelis
fronto revoliucijos simfon. Patala kada tuo
klauso gra bus kalbėti ir rašyti apie gyvenimo
tirdy, kaip nuo larkotarpio. Nientisa ir supran
tamas atodė atsakymas 89 tūry klausimą
XIII simfon. žmonių. Sauletas optimizmas su ne-
daugeliu šimčių valde Europos simbolizmoje,
beidruomung. Kas kita gali būt žmonių terklas
jei ne virstimo žmonių laime ir gerūmė.

Rainis tik drošiai laukit vadinimū laiky
tikėjimū turtui, sugiant vadinimū laiky pasaulio
pauitras. Rodyt, kad žmogus gyvuos nam
pasauliui ir todėl atkreipti mūsų dėmesį žemės
gyvenimui. Išnaikint aukštesnių mūsų (tūry)
philologija. Išduot visiems žmonių je gamtinės
teršes! Ir tada – nust protui mūsų, todėl ir
vėl mokyt. Tada protas kaip karalio pradės
valdyt žmogiškos jausmus ir piltas laisvą.
Ir tada eis gerūs laikai, laisvė, bolybė,
lygybė, visa tai turi būti labai sparcid.

Turais turis laimėjus savus vaikus, kurie
proto mūsų epindulij apūveste, matys geresnius
laikus. Tonia turpais šodias buo XIII simfon
pauitras turi šarmanis variontais reiškesi to šim
šimtyje ir populizmiu filosofu darbuose. Nivuoti
nos laime, stovis. Kreivienas bus laimėjus sau
ir taip je laime netruedys tiky. Šarmanis epiz-
mas bus patenkintas ir tuo mūsų paliesta
paly interenal.

Ar šis abejonių neaptemdytas optimizmas, iš XVIII šimt.
prieš 3, XIX šimt. dvasini gyvėjim? Ne. Pordang
mūšt. kaip realaus gyvenimo nuotykiui, sekantių
laimingų sapnų pildymis. Lūnini sukūtimai bei
gėsi XVIII šimt. ir pradėjo XIX šimt. (Dide. franco. revo-
lucija, Napoleonas). Tai padarė galę lengvatėms
Triumfi del visūtojų laimingo larkotarpio gūto
artėjimo. Nėščetai XIX šimt. suaptojaus pradeda
slėgti, šitkinimas, kad arškad, arškad nebūsi vėle.
šis be vėšelio, kad absolutine tūsa, tikrumes,
laimi realiam gyvenime nepasėliama. Reikšmė
gas nūo atėję yra Šillerio filosofiskas atėjas-
tis. Die Worte des Wahns "kuris kintas kaip
preistatas entėjimui "Die Worte des Glaubens"

Tad toks tūdas, yra emocijų gyvenimo
jaunu absolutines laimės nūda ir bitt negali.
D. Klausim 19 šimt. pradėjo yra gėtrausiai
nūgėnėjus šis vėšėjų rėštas, Šote savo
"Faustojė". Čia jis vėšė vėšė savo sumanoms.
Galimas sakt, kad "Faustas" dielele dāimū yra
vėšė ligiūthūis emocijų vėšėjim atėžadavī-
onai. Denovis orainy sauletas parantines parū.
tas bėblyj religiniai pom-kymai, vėšėjimū
larky vėšėjim vėšėdai, vėšėjimū larky vėšėjimū
mon vėšėjim, suvėsta kartė, 3 vėšėjim vėšėjimū.

Amėciai kovojanti yra emocijų dvasia.
Amėciai jis alkėtas tūšybis ir tikrumo. Bet
emėciai tūšis pat jis yra abejojis ir tūšis
Šitokia kovojanti ir vėšėjim dvasia vėšėjimū
patamė ir "Fauste".

William Owen. Judo Lastos. Turtuolis Croochas.
Jo vämmä Ismellis. Judas. Euselijus ir jo väne-
nas Kaartus. Groövelä Magdalena. Krodo dukto
Solomé. Dandians Naikái Racheli ir Aronas.
Daktaras Korvajona ir jo väras almuurto.
Kristaus parokkiamai ir stebikkas. Jono väras
tyttöjä peritödyväis.

A. Venelova. Medis ir jo atsalos. (Kai vämmä
isävärtä. Tyy maloukai Väinöläin. Sivistämas.
(Juro Miira Kurdas). Po Italiäs dangim.
(Bonarütas Linaldi). Lohiái / parfiduuga
Tuarka) sargo Toobeli. Eeras.

* Sutuoktuviis Tragedija. Siis Alder-
nas, Helena, jos vämmä Magdalena, March-
Lordas Brendon.

Theodor Dreiser. Amerikoniška Tragedija.
Sukupi vämmä. Klaidas. Kostoniise Britte.
Belleijä Tarmyba. Dedi Trochis Sufitas.
Jo vämmä Bobortas. Roberta Alderäite.
Sondra Finölyte. Prokurooras Mertonas.
Quarintoras Makmilanas. Kanzas sity.
Lykingas, Denveris

- Hejau cīa vēnīšas ir lūdnas
o ķērnīc laimīš augu ķrdim
ir noraugīnīc pokyly klāstīgo trūkšmo
mes naho vīd tu bīnī tu anonīm.
[95. Illoņī vīdly + E. 7.]

Susimasčiusi saulė jau leidžiasi
O po laukų dar žilsto audros.

Nė nurimsta kulkosvaidėiai Saude

Nė artėja siaurioji ranka.

Beje jaunias Lietuvos bijojis

Per to sodraus bėgimoius laukus
Jis dar kartą norėtų pabėgti

Nė gyvenimas jaunam brangus

Ir pamatas bėganti Lietuvos

Irso ginklo čekistas siaurus

Ir paleides revirus jam surį.

Linksmas Šipos stasina jis bus

Ir sukrislo jaunasis Lietuvos

Savo tėvo gimtuose laukuose

Dar ilgai kraujas lypas bėgimo

Jis ilgėjosi tviskis brangios

Ušsi merki melindėdis akis

Ir ruotojo jo lypose Šraka.

Daug of daug ką jis būtų pasakęs

Bet nelėido Šiaurioj ranka.

Uetki motna savo surselio
Lauše tivas n skausmo ronkas
Daug tevyne suru jau netiko
Nelindekt kad žuster ir as.

Tu mekad nebepakelsi rones
savu engėjus. Bet dvasia tavo
gyvas ir jos reistungs mugalite jos
dš. Veltui jis tyčiojosi ties nustingau
tavo kūnu. Tai tik laikinas re
tiškas džiaugsmas. Nemugalit je
dvasias bujojancius trukstonciuse
ny knutinių. Heis dieva kai tuos
triumfojante pergales didyte - Triumfo
jos menkyte.

Ak kaip ai norician tavo vel sav
akuse matyti! ramny pilnomis meles au
omis. Nors gerai isitikines, kad tavo ja
turai gyvyju tarpe niva, bet viltis re
burio neistungia nagsinti sianis turava
Paop, mes dars susitiksime kur vili
patauja amžius ramybe, kur vili
sipykota prietas ne prietu, kur nere
kalruja jonių turty, kur pilvai untes
nevo pilkos žemes kauburo.

Tavo broli R.